

cuertunt); «fo per demonis *seguada*», f° 169 (n. 2, trad. *secata* i canviat en *migpartida* per l'altre ms.), «*segua* en mi tot so que y trobaràs vicí», f.º 206r2.

Són usos que corresponen més a les accs. de SECARE en francès (*scier* 'serrar') i oc. (*ressegat* «scier»): això arriba encara ara fins a algun sector extrem Nord del ross.: a Aiguatèbia el meu acompanyant prometia a un que es dirigia a les boscuries del peu de la Tòssa: «ja vindrà a *səgá áybrás*» (1960). En el B-Emp. té aplicació a les suredes (BDC XIII, 146).

Oc. mod. sobretot en el derivat RESECARE. En aranès *arressèc* és el nom de la molina de serrar i de qualsevol instal·lació serradora de fusta; i això s'estén amplament cap al N. i NO. i fins O.: hi ha dues *La Rassegue* en la toponímia de l'Aude, una consta com «scierie» i l'altra és un mas que ho hauria estat, i *Le Ressec* «ruïnes d'une ancienne scierie» (Sabarthès, *Dict. Top*); en el Cantal 6 *La Ressegue* tots nom de molins o «ruisseaux» (Amé, *Dict. Top*), en el NO. gascò el verb «*arsegá*: scier», amb la normal evolució gascona de RE-, i *arségue* és el nom de la serra («scie» Moureau, *Patois de La Teste*); i arriba fins a les altes valls aragoneses: *La Restaga* en partides d'Aragüés, NL, però també ho expliquen com «el serradero» (1966), i la diftongació en *ia* prova que allà és indígena i no pas manlleu del gascò.

DERIV.: *Séc* [Belv., supra; no definit fins al Lab.]. *Sega* [potser ja en alguna ed. tardana d'OPou i del Nebr.: «*segues*: messis; ~ *de fe*: foenicium; *coses de segues o messes*: messorius, -a, -um», DTo 1647; *sega* o *segada* DTo. 1670, Belv.], figuradament a Ross. 'maldecap, amoinament': «La corda als dits, me vai salvar ['escapar'] / i tot apurat, enfuriat, / contra la bestia maleda / (quan dic 'besti', parli del gos); / i vai dire: —Ne vull pus! / És acabat: separem-nòs: / n'hi ha prou, així, de masega—. / Mé, per me'n desfer, altra *sega*: / m'hagés contrencat de 'l matar, / i lo podú pas donar...», Saisset (*Perpiny*, 54, i gloss.); *fer la sega* l'usen també amb el sentit de 'ploriquejar molestament': «somicar: plorar, *fer la sega*» definició de Marty en el gloss. de *Catal d R*, 253.

N'és quasi un homònim, més que acc. distinta, l'oc. SO. *sega* 'tanca de bardissa' (que sovint pren l'acc. d'«esbarzerar»), que potser s'ha estès fins a l'Albera, on crec que ja no és viu, però sembla haver quedat petrificat en algun topònim, com el *Clot de Móra-segues*, damunt Rabós d'Emp. (força ple de bardissa, 1958, sembla contracció de *móres de segues* 'móres d'esbarzerar'). En Terra d'Oc, és general en el domini gascò, i ja a la Vall d'Aran, fins al Bearn i la Gironda, i sobreixint de la Garona al N. de Tolosa: Meyer, VKR vi, 63, i ja és antic: en dos docs. de 1472 del Cart. d'Ossau, pp. 353, 354; m'adhereixo a l'etim postverbal de SECARE (en part perquè talla la pell, en part perquè segmenta les propietats), que alguns han posat en dubte, cf. Corom, *Vocab Ar*, s. v.; ALF 1592; Rohlf, *Gc*, §§ 339, 36n; Millardet, *Atlas Land*, 235, 451; i amb reserves. Gamillscheg, *Rom Germ* 1, 15; Bruch, *ZRPb* xli, 151.

Segable [Lab 1840]. *Segada* [1168, supra]; «set

segadors --- han baixat aquí, an el pla, / per a seguí las *segadas*» (reco. a Olot); «no vol que vaji a servi / sinó que me'n vaji a casa, / a governà l'curar de l'alimentació de' los garbé(r)s / quant serem a la *segada*» (MilàF, *Romlo*, 263.2, 454); «el dimòni tot l'any espigòla, i es derrers dies ['carnestoltes'] fa ses *segades*», Camps Merc. (*Folkl. Men.* 1, 296); a les suredes emp : BDC XIII, 145.

Segadell: la poètica escriptora VCatalà l'usa en el sentit de 'penya molt inclinada', *AlcM*, però dubto que sigui exacte el sentit d'aquest hapax, car Na Caterina Albert usava bastants termes i formes que havia oït, amb atenció poc analítica, interpretant-los defectuosament: és de tème que sigui interpretació infundada d'un NL, com el del riuert Segadell de la vall de Ribes (que potser es refereix a la línia que forma entre boscuries), o un malentès d'un mot de comarques altres que la seva; a propòsit del NL *Segadelles* (*sagadéles*, 1923), poc al N. de Tortosa, crec que vaig poder aclarir que *segadell* és viu allà en el sentit de 'corriol de cornisa suspès al mig d'un cingle': en tot cas aquesta acc. es conjumina millor amb la formació diminutiva, que no escuria a un grandíus penya-segat.

Segadis 'que ja o quasi pot ser segat' pall.: «del sé-guel *segadis* de poc», JLLuís (*Pastors i Gossos*, p. 8); *segadissa* val, subst. f.: «és una brossa que no fa flor ni és medicinal» Tàrbena (on hi ha, encara amb article mallorquí, el *Fondet de sa segaissa*, 1963); *segaissa* Benimantell, semblava com abellatge; *Poet de la segaissa* Benigembla; a Alcúdia de Beo, on l'anomenaren junt amb el cerver, em semblà com fenal, *DAG* «carrizo», Alcoi, *AlcM*, amb el text d'EnrValor; en tot cas és herba dolenta als ulls del llaurador, judicant per l'ús figurat que en fa *Canyis*: «la Humanitat patix de temps en temps unes epidèmies que la dexten aterrà: no saben de aon cau la llavó de esta *segaissa*» (54; de nou 103, que cito a XE). Ja he tractat del *segaliss(ia)* pirinenc (colle. *Segalissans*, *Sglliss*-, a Tregurà etc.) a REGALISSIA, amb el qual va, és possible que sigui a base d'una contaminació amb *segadissa* (o bé també amb *SEGOL*).

Segador [1575, OPou]: «*segar*: metere; lo *segador*: messor; lo s. de ferraja o fe: foenisex, -acis» (*ThPu*, 85); *Els Segadors* sempre més, des de 1640, símbol de la virilitat nacional, quan la sana impaciència s'imposa al seny; *segadora* 'instrument agrícola' [1597, *DAG*]; recentment 'màquina de segar', abans 'falç d'una mena especial, oposada al *volant*' (doncs deu ser la dentada); a l'alta Ribagorça té (segons regular fonètica dialectal) la forma *segadèra* (Barravés, BDC vi, 25); «a la *tardorada* usam dos menes de falç: la *segadera* i lo *bolán*» Bof (1971). *Assegadora* (BDC xix, 82). *Segaire*, Capcir (BDC iii, 125), i l'usa Verdaguier (*DAG*). *Segadura Segalla* (BDC xix, 205). *Segament* [*DAG*]. *Segant*. *Segaó* f. [S. xv, *AlcM*; Busa-N.: «*segaó*: messis», encara *səgá* cap a Segarra (Guissona: Faus, *BDLC* iv, 19), o bé contret en *segó* 'segada' val N. *Segat Seguera Ressegar*

MOTS SAVIS: *Secani* [Lab]. *Secció* [Belv.], pres del ll. *sectio*, -onis, 'acte i resultat de tallar'; *seccionar*,